

Gevangenen met verstandelijke handicap voortaan opgevangen in aangepast cellencomplex

Waar beat en bandana's wel eens wieltjes hebben

'Rock for Specials' is al dertien jaar buitenbeentje in festivallandschap

- ▶ Tweedaagse 'Rock for Specials' verwelkomt 7.000 gehandicapten en begeleiders
- ▶ Tachtig procent van de bezoekers met een beperking kan niet op een ander festival terecht
- ▶ 250 vrijwilligers bevorderen toegang, eetkraampjes en security

Jozefien VAN HUFFEL

Zomer na zomer groeide Vlaanderen de laatste decennia als festivalland, met een weide voor elk muziekgenre en een feest op elk dorpsplein, van *Pennenzakkenrock* voor de jongsten tot *Rimpelrock* voor de nostalgici. Ook in het Oost-Vlaamse Doornzele staat jaarlijks een podium, maar hoewel *Rock for Specials* dezelfde beats heeft, dezelfde hamburgers en gesponsorde hoedjes, heeft het een select publiek.

Voor het podium wordt heftig gedanst, maar dat gebeurt zowel op twee benen als op wielen. Verder in de wei staan tenten en parasols, waar de rest van de mensen met een handicap en hun begeleiding op een rustigere manier van de muziek genieten. Of van de wafels en de frietjes? „Rudi is gek op muziek, Guy is altijd tevreden, maar Lucienne vindt het te luid”, lacht een opvoedster achteraan.

Het festival is een initiatief van een voorziening voor mentaal gehandicapten, Den Dries uit Evergem. Directeur Luc Verbeke: „Onze vijftiende verjaardag vierden we niet met een academische zitting, wel met een festival voor mensen met een handicap, die anders zelden op de weiden of pleinen geraken. Meteen het eerste jaar barstte het uit zijn voegen, en we zijn er nog steeds mee bezig.”

Verbeke erkent dat andere organisatoren hun best doen om hun evenementen toegankelijk te

Waar het op festivals vaak modderploeteren geblazen is, is op Rock for Specials de hele wei rolstoeltoegankelijk. © Jozefien Van Huffel

maken, maar toch blijken ze niet aangepast aan het grootste deel van de bezoekers in Doornzele. „Het gaat niet enkel over fysieke aanpassingen aan toiletten of camping, maar ook om mentale toegankelijkheid. De mensen moeten zich veilig voelen, en zich zelfstandig kunnen bewegen”, vertelt Verbeke.

Zo heeft *Rock for Specials* brede houten paden en veel tafels en stoelen voor het podium, maar ook een lage voortoog voor elk kraam waar vrijwilligers de tijd nemen om de mensen te bedie-

nen. „Een mentaal gehandicapte die elders niet snel genoeg beslist, staat meteen weer achteraan de

„De gewone festivals doen hun best, maar het gaat naast fysieke ook om mentale toegankelijkheid”

rij. We proberen alles ook zoveel mogelijk te visualiseren.” Aan de kramen hangt bijvoorbeeld een tekening van een zak friet, met

het aantal jetons dat je ervoor betaalt. En hoewel het festival van dertien jaar geleden al erg toegankelijk was, proberen de organisatoren nog elk jaar iets meer te doen. „De jetons vervangen dit keer de bonnetjes, en vorig jaar was er een actie met het in beeld brengen van recycling. We dachten dat het bij ons niet mogelijk was, maar nu sorteren we beter dan op andere festivals.”

Waar je op andere festivals vaak de juiste kleren moet dragen en de juiste muziek leuk moet vinden, is *Rock for Specials* een

spiegel van de maatschappij. Er staan bekende groepen met veel gitaargeweld, maar tussendoor zingt er net zo goed iemand uit het publiek een liedje en weerklinken vrolijke schlagers. Je ziet er tattoo's, maar er wappert ook een vlag met Leonardo Di Caprio, tieneridool uit de jaren 1990. Er wordt bier gedronken, maar ook veel koffie. En overal sloven jonge vrijwilligers zich glimlachend uit. „Eén groep werkt tegen betaling: zij die de toiletten schoonmaken. Dat begrijpen de meeste mensen meteen”, lacht Verbeke.